

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نیل نیکاندروف* - (Nil nikandrov)

برگردان از: ا. م. شیری

۲۹ می ۲۰۱۴

یاکسازیهها در سازمان «سیا» در متن آتش سوزی اوکراین

آمار خودکشی در میان مأموران سازمان سیا در طول یک دهه اخیر به طور مدام افزایش می یابد. دستیابی به اطلاعات دقیق در باره چنین تلفاتی دشوار است: این قبیل اطلاعات از نگاه نهادهای جاسوسی، اطلاعات محرمانه محسوب می شوند. ولیکن اگر بر روی آمار آشکارا آب و تاب داده شده در خصوص نیروهای مسلح امریکا با رشد سالانه خودکشی از ۲۵۰ تا ۴۰۰ مورد تمرکز کنیم، در این صورت، نمودار آن در سازمان سیا در حوالی ۳۰ الی ۵۰ فقره در نوسان است.

اگر فعالیت مأمور «تحت الحمایه» باشد و مقام بسیار مهمی را احراز نکند، به منظور احتراز از جلب توجه افکار عمومی به بروز دائمی مشکلات در امور مدیریت پرسنل، سعی می کنند وابستگی تشکیلاتی او را فاش نسازند. اما هنگامی که افراد عالی مقام در سازمان سیا در نهایت با زندگی وداع می کنند، مخفی نگاه داشتن حادثه بسیار دشوار است.

به طوریکه مدتی قبل «واشننگتن تایمز» گزارش داد، یک مأمور عالی رتبه سازمان سیا در اوایل ماه اپریل از طبقه پنجم یکی از ساختمانهای واقع در شمال ایالت ویرجینیا خودش را به پائین انداخت. کریستوفر وایت، سخنگوی سازمان سیا اعلام کرد: «ما می توانیم تأیید کنیم که این شخص در اتاق کار خود به طرز مهلکی زخمی شد. او را به بیمارستان محل منتقل کردند، اما در همانجا درگذشت».

«واشننگتن تایمز» در خصوص محل کار او اطلاعات بیشتری به دست نمی دهد، اما مرکز فرماندهی سازمان سیا درست در آنجا، در لانگلی واقع است. این گزارش همچنین نام فرد خودکشی کننده را مشخص نکرده است. انگیزه خودکشی، در اصل، مثل همیشه سنتی است: امتناع از بحث و بررسی علنی به منظور احتراز از وارد کردن صدمات روحی و روانی به اعضای خانواده او. اما زمان می گذرد، تألمات روحی تسکین می یابند، اما رسانه های جمعی امریکای شمالی به سکوت خود همچنان ادامه می دهند. هیچ اطلاعات دیگری در باره خودکشی کننده که او را به سمت انتخاب عم انگیز سوق داد، به دست نمی دهند!

چه اتفاقی در مرکز فرماندهی سازمان سیا افتاده است؟ چرا مهره برجسته ای در هرم مدیریت ساختار جاسوسی اصلی امریکا چنین روشی را برای پایان دادن به زندگی خود برگزید؟ و به طور کلی، آیا در این مورد باید از خودکشی صحبت کرد؟

فرضیه قابل توجهی را وبلاگنویسان امریکا و کانادا در خصوص واقعیت خودکشی مطرح می کنند. تصمیم کمیته اطلاعات سنای امریکا در باره گزارش منتشره از سوی سازمان اطلاعات مرکزی می تواند دلیل آن باشد. در این سند حجیم، صدها مورد مشخص راجع به استفاده از «روشهای خشن» در حین بازجویی توسط مأموران سازمان سیا و همتایان آنها در سازمانهای اطلاعاتی رومانی، لهستان، لیتوانی و دیگر کشورها ثبت شده است. سخن از افرادی می رود که به ظن تروریسم، به طور مخفیانه دستگیر و با هدف کسب این یا آن اطلاعات، در زندانهای مخفی شکنجه شدند.

در میان امواج هیستری این شکنجه های افسارگسیخته، بسیاری از مأموران سازمان سیا به ترفیع رتبه موفق شده و به خاطر کار در «شرایط ویژه»، جوایز فوق العاده اداری و پادشاهی نقدی دریافت کردند. آنها تصور می کردند که صفحات خونین و غیرانسانی زندگینامه شان تا ابد در آرشیوهای سازمان سیا مدفون خواهد ماند. اما نام عاملان سفارشات جنائی به طور فزاینده ای ذکر می شود، واقعیت زشت شکنجه های وحشیانه بر روی فلم ها ثبت و مستند گردیده، توسط کارشناسان مورد تحلیل و بررسی قرا گرفته، دیر یا زود در دعاوی قضائی که افراد بیگناه و آسیب دیده طرح خواهند کرد، مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

بر اساس یکی از گمانه زنی ها، **مقتول** مثل سنودن برای فرار آماده می شد. او در واقع خیانت تشکیلات خود را در وارد کردن نامش در فهرست بزرگ سازماندهان زندانهای مخفی در کشورهای اروپای شرقی عملاً نبخشید. او حرف زیادی برای گفتن داشت. زیرا، وی قبل از تعیین **جان برنان** به ریاست سازمان سیا، جزو اطرافیان نزدیک او و یکی از طراحان جنگ علیه افغانستان و عراق بود.

در دنیای وبلاگستان اطلاعاتی در این باره انتشار یافت که کشورهای اروپای شرقی اطلاعات خودکشی را تخصصی کردند. در سالهای اخیر او سرگرم مشکلات اوکراین بوده و روابط بسیار نزدیکی با همتایان خود در ضداطلاعات ارتش امریکا و اداره مبارزه با مواد مخدر داشت. بنا به مفروضات وبلاگنویسان، افشای اطلاعات راجع به طرح و اقدام سازمانهای امنیتی برای خارج کردن کی یف از زیر نفوذ روسیه و اطلاعات مربوط به شبکه جاسوسی سازمان سیا در اوکراین، از جمله در درون رهبران کودتای ضد دولتی، می بایستی کارت شناسائی او پس از فرار باشد...

یکی از وبلاگ نویسان چنین استنتاج می کند، که «این سنودن جدید قصد داشت «بمب تازه ای» در باره جنایات سازمانهای جاسوسی امریکا منفجر کند، اما او را شناسائی کردند. و پس از آن در بخش فوقانی ریاست سازمان سیا تصمیم گرفته شد که او باید خودکشی کند». هیچ کسی دلیل واقعی را مورد بررسی قرار نخواهد داد، [توسط مجریان] پوشیده خواهد ماند. دولت و سازمان سیا مناسب ترین راههای اختفای واقعیتها بیان شده توسط آنهاست که جاسوس منصرف از خدمت را از پنجره به پائین انداختند، جست و جو می کنند. آنها همیشه چنین افرادی را از میان برمی دارند. شمار چنین «خودکشی ها» در میان نه فقط مأموران سابق سازمانهای اطلاعاتی، حتی در میان نظامیان و مزدوران سابق امریکا غیرقابل باور است. نباید فراموش کرد که بسیاری از بازگشتگان آنها به امریکا، سعی کردند جنایات ارتكابی هموطنان امریکائی خود علیه اسرای نظامی و افراد عادی بومی را افشاء نمایند، اما سپس ناگهان، ظاهراً به علت افسردگی «با زندگی تسویه حساب کردند». با این وجود، مرگ آنها معمولاً یک دلیل دارد: حذف آنها توسط «پاکسازان» امنیت داخلی سازمان سیا.

مرجع اصلی تأیید پاکسازیهای مجاز، رئیس سازمان سیا، **جان برنان** است. او با تعصب خاصی از هر گونه تلاش برای افشای اقدامات سازمان امنیتی عربستان سعودی در مورد سازماندهی حمله ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به برجهای مرکز تجارت جهانی در نیویورک ممانعت می کند. در آستانه وقوع آن حادثه، **برنان** تماس بسیار نزدیکی با همتایان عربستانی خود داشت. دلیل نگرانی او نیز همین است. انسانهای علاقه مند به مطالعه گذشته همواره یافت می شوند. در

ماه فیرووری سال ۲۰۱۳، فلیپ مارشال، خلبان سابق سازمان سیا، نویسنده مشغول به مطالعه لکه های سیاه تاریخ معاصر امریکا، از جمله آنها، به شناسائی «رد پای عربستان» در عملیات سیا، در خانه خود به قتل رسید. همراه با مارشال، همسر، فرزندان و حتی سگ او نیز کشته شدند. البته او قبل از مرگ کتابش را چاپ کرده بود، و در آن، در میان دهها پرسوناژ همدست در انفجار برجها از جان برنان نیز نام برده است.

در ماه اگست سال ۲۰۱۳، میشل هاستینگس، روزنامه نگاری که در طول چند سال مدارک افشاءگرانه در باره برنان گردآوری می کرد، در تصادف اتومبیل کشته شد. هاستینگس بارها گفته بود، که مأموران سیا و پولیس فدرال او را تعقیب می کنند. حدس می زد، که مورد سوءقصد واقع خواهد شد. البته خود تصادف اتومبیل نیز که با سه انفجار در سالن «مرسدس» همراه بود، نگرانی وی را ثابت کرد. با این حال، تحقیقات لازم به عمل نیامد. جنازه هاستینگس را بدون اجازه بستگان او سوزاندند و خانواده اش آن را به عنوان زدودن آثار جرم معنی کردند.

سفر اخیر جان برنان به اوکراین در واقع به معنای تلاش رئیس سازمان سیا برای دادن اطمینان به افراد تحت تابعیت خودش در کی یف بود. هیچ گونه نشأت اطلاعات و افشاءگری جنجالی که بتواند به همکاری امریکا و اوکراین در عرصه امنیتی لطمه بزند، روی نداد. حمایت مشورتی از شرکای اوکراینی توسط سازمان سیا، آف. بی. آی، ضداطلاعات ارتش و اداره مبارزه با مواد مخدر امریکا ادامه خواهد یافت، «اطلاعات و ابزارهای مورد نیاز برای برقراری نظم در کشور، در اختیار آنها گذاشته خواهد شد». برای ارتقای همکاری با اوکراین «اعزام یگانهای مشاور امریکائی برای تقویت ساختارهای نظامی، از جمله برای حل فوری مشکلات جنوب شرقی کشور تسریع خواهد شد». چنین استنباط می شود که «مشاوران» جایگزین فرماندهان اوکراینی در عملیات خط مقدم جنگ با «جدائی طلبان» خواهند گردید.

جان برنان در پایان همه مذاکرات در همه دفاتر کار کی یف، این جمله را تکرار کرد: «خلق اوکراین قادر است آینده خودش را بدون مداخله از خارج تعیین نماید. و این همان چیزی است که امریکا برای آن تلاش می کند».

*- دارنده درجه روزنامه نگار بین المللی، نویسنده و مؤلف مقالات سیاسی- اجتماعی

<http://www.fondsk.ru/news/2014/05/25/zachistki-v-cru-na-fone-ukrainskogo-pozhara-27665.html>

۷ خرداد- جوزا ۱۳۹۳